

Father's Day

The Perfect Father (with Andrew Ollerton)

Tatal Perfect

Sper ca te bucuri din plin de Ziua Tatalui. Numele meu e Andrew Ollerton. Va vorbesc din casa – aici sunt cei doi baieti ai mei si Lucy, fetita mea care azi e cameramana. Lucy intoarce camera sa te vedem.

De Ziua Tatalui vrem impreuna sa-L reimaginem pe Dumnezeu ca tatal perfect.

Nu stiu ce imagine ai in minte atunci cand rostesti cuvantul Dumnezeu si posibilitatea ca intr-o zi sa-L intalnesti = poate te gandesti la intalnirile pe care le aveai cu directorul scolii pe coridor cand tu ar fi trebuit sa fi la ore; sau poate te gandesti la acele momente cand conduceai si dintr-o data ai vazut luminile masinii politiei in oglinda retrovizoare; sau poate iti vine in minte imaginea unui vanator tot timpul gata sa te prinda.

Isus a venit ca Fiul lui Dumnezeu pentru a ne impaca cu Dumnezeu, pentru ca sa Il putem cunoaste ca Tatal perfect.

Rugaciunea domneasca ne invata: „Tatal nostru care esti in ceruri...”

Isus a prezentat pilde pentru ca noi sa putem sa ne imaginam caracterul lui Dumnezeu. Parabolele sunt povesti cu invatatura. Povesti ce aveau menirea sa ne provoace imaginatia. Povestile sunt puternice, au capacitatea de a schimba inimi si de a ne face sa empatizam pana la lacrimi.

In fiecare Vineri seara una din promisiunile pe care le-am facut copiilor a fost ca le voi spune o poveste. Din nefericire caracterul povesti era dragonul Davey iar eu ma chinuiam sa inventez o noua poveste de fiecare data folosind acest caracter. Reteta era insa simpla: un dragon cu o inima mare dar neexperimentat urma aceasi intriga de fiecare data – neascultarea; nazbatii pe care dragonul le facea; ii parea rau si isi corecta purtarea; invata o lectie. Care era lectia pe care incercam sa le-o transmit copiilor: ascultati de parinti.

Isus insa a spus povesti mult mai bune – azi am sa fac referire la una dintre cele mai bune povesti spuse vreodata: Pilda Fiului Risipitor

Aceasta pilda ar putea fi numita si Pilda Tatalui Perfect. Ea are doua scene principale. Fiul cel tanar pleaca de la casa parinteasca dar se intoarce, insa fiul cel mare paraseste casa parinteasca si nu stim daca se mai intoarce. Pentru inceput sa ne focusam pe aceasta prima scena: Acasa – departe de casa – acasa din nou.

Asadar daca v-ati asezat confortabil haideti sa ascultam povestea impreuna sa il reimaginem pe Dumnezeu si sa raspundem impreuna la final.

Scena 1: Acasa

A fost odata ca niciodata un tata iubitor care avea doi fii. Traiau pe mosia tatalui impreuna unde se bucurau de bunastare, siguranta si de bucuria vietii de familie. De fapt in acelasi fel incepe toata Biblia: Oamenii traiau intr-o gradina perfecta numita Eden. Dumnezeu Tatal nostru se ingrija de oameni umplandu-le existenta cu bucurie si scop. Asta e CASA noastra – locul in care ne simtim cu adevarat impliniti – am fost creati pentru a trai in relatie cu Tatal nostru ceresc. Bineinteles ca sunt unele restrictii legate de a trai in relatie cu Tatal, insa acestea exista pentru binele nostru.

Intr-o zi un nou gand a incoltit in mintea fiului mai mic. Nu stiu de unde o fi venit insa cu siguranta a luat aploare in mintea lui. Dar daca Tatal nu vrea ca eu sa ma bucur de tot ce viata imi poate oferi? Daca adevarata libertate si fericire sunt departe de casa si nu acasa? Poate eu pierd ceva ce altii au. Trebuie sa scap de aceste limitari. Practic tanarul nostru incepe o calatori de descoperire de sine, un drumet care vrea sa vada lumea, sa traiasca viata asa cum vine.

Asa ca intr-o zi a prezentat tatalui un discurs care i-a rupt inima de tata: versetul 12.

Cel mai tănăr dintre ei i a zis tatălui: „Tată, dă mi partea de avere care mi se cuvine!“ Și tatăl a împărțit între ei averea. Luca 15:12 (NTR)

In lumea in care Biblia a fost scrisa aceasta atitudine a fiului ar fi insemnat o durere imensa pentru tatal. Mostenirea ar fi trebuit primita la moartea tatalui. Practic fiul ii spune: mai bine ai muri pentru ca sa ma pot bucura in liniste de mostenirea mea. Nu vreau sa te am in viata mea, sunt interesat doar de banii pe care mi-i lasi. Socant nu-i asa?

Cu aceste cuvinte ale fiului mai mic casa care era plina de bucurie si securitate s-a transformat intr-o casa rupta. Relatiile fracturate. Poate asta e chiar realitatea pe care tu o traiesti chiar de Ziua Tatalui. Durere si rani. Experienta ta poate e a unui tata pe care nu l-ai cunoscut niciodata sau caruia nu i-a pasat niciodata de tine. Poate ai intors spatele familiei tale si relatiile sau rupt. Asa cum vom vedea putin mai tarziu, este speranta pentru fiecare din noi datorita faptului ca Dumnezeu e Tatal perfect. Sa ne intoarcem la povestea noastra.

Mult mai socant decat cererea fiului este raspunsul tatalui. El este dispus sa ii dea copilului ceea ce el cerea. Cu lacrimi in ochi tatal a vandut pamanturi pentru ca sa poate sa implineasca dorinta baiatului.

Baiatul si-a facut bagajele... urma in sfarsit sa isi traiasca viata asa cum dorea el si nu cum dorea tatal. Asa ca a pornit unde a vazut cu ochii.

‘Nu după multe zile, fiul cel tănăr a strâns totul și a plecat într o țară îndepărtată, iar acolo și a risipit averea, trăind într un mod destrăbălat.’ Luca 15:13 (NTR)

Poate ai fost crescut intr-o casa religioasa, ai mers la scoala crestina – ai simtit copilaria si adolescenta ca fiind restrictiva si mizera. Asa ca intr-o zi ai ales sa lasi totul in urma si sa mergi pe drumul tau. Poate ai gasit un loc de munca, si ai mers in lume sa experimentezi alte culturi, alte locuri... poate ai ales sa iti continui studiile departe de casa, poate ai inceput o relatie de durata... ai incercat viata in stilul Sinatra „I did it my way”.

In cele din urma, mesajul pe care publicitatea, retelele sociale si cultura il promoveaza e ca religia e pentru copii. Atunci cand nu mai esti copil e timpul sa iti iei viata in maini si sa mergi mai departe. Biserica, Dumnezeu nu iti vor fi decat piedici. Daca nu vrei sa pierzi viata ai face bine

sa iesi si sa iti traiesti viata asa cum vrei. Interesant e ca precum tatal din povestea noastra, Dumnezeu nu ne obliga sa ramanem acasa. Daca vrem sa ne indepartam de El putem. Multi dintre noi chiar traим acest adevar.

Asta e ceea ce a facut fiul cel tanar – nu doar ca a plecat de acasa. A inceput o noua viata total diferita de cea pe care a trait-o acasa. Cu banii din mostenire si-a cumparat intrarea in cele mai cool anturaje si a inceput sa traiasca visul urban al petrecerilor, betiilor, sexului. Fara indoiala a fost distrativ pentru o vreme... curand insa banii au inceput sa dispara, odata cu ei si prietenii iar invitatiile la petreceri s-au oprit. Viata a devenit intunecata si singuratica.

‘După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, iar el a început să ducă lipsă.’
Luca 15:14 (NTR)

Scena 2: Departe de casa

Departe de casa baiatul cel tanar a inceput sa se confrunte cu niste adevaruri pe care nu le-a experimentat acasa. Daca observati textul spune „a venit o foame mare in tara aceea”. Toata lumea lui a fost zguduita din temelii cand a lovit criza pentru ca a expus cat de fragila si de suprafata era viata lui fara protectia tatalui. Foametea in lumea antica era provocata in general de o boala a plantelor sau seceta. Foametea era echivalentul unei recesiuni severe cauzata de circumstante in afara controlului uman. Va suna familiar? Lumea noastra se confrunta cu o criza care ne reaminteste ca nu suntem nici pe departe atat de in control pe cat credeam. In momentul de fata nu exista un vaccin impotriva Covid-19. In jurul lumii mii de oameni mor, afaceri se inchid, oamenii sunt plini de anxietate si nesiguranta inchisi in casele lor. Mediul, economia, educatia, societatea – si noi ne confruntam cu niste adevaruri dureroase. Petrecerea pare ca s-a terminat. Ne-am departat de Dumnezeu, si ne-am gasit departe de siguranta prezentei Lui unde ne simtim fragili si vulnerabili. Nu putem merge cand si unde ne dorim, nu putem urmari concursurile sportive sa ne distraga atentia sau sa mergem in vacante exotice pentru a scapa. Adevaruri dureroase: Cine sunt? Despre ce e viata pe care o traiesc? In ce sau in cine pot sa ma incred?

Fiul a ajuns la fundul sacului – pentru un baiat evreu, dintr-o familie bogata sa sfarseasca nu doar hranind porcii dar chiar furandu-le mancarea era limita cea mai de jos imaginabila.

Chiar cand cortina e gata sa se inchida peste povestea noastra, de acolo din fundul sacului „si-a venit in fire”. Ati observat ca doar atunci cand pierdem unele lucruri le gasim pe cele ce conteaza cu adevarat? Doar atunci cand falsurile si superficialitatile vietii dezamagesc realizam ce e cu adevarat real, ce conteaza. Poate separarea de Tatal i-a inmuiat inima baiatului? Poate ca daca e sa luam ceva bun din criza in care ne gasim e ca are potentialul sa ne trezeasca la realitate. Da la o parte zgomotul si preocuparea continua pentru bani si vei realiza ca ceea ce conteaza cu adevarat e familia. Vei realiza ca lucrurile care nu costa bani precum natura si privelistile de la tara sunt cele mai frumoase si invioratoare.

Pentru fiul cel tanar marea revelatie a fost asta: eu apartin acasa alaturi de tata!
NU am fost creat sa traiesc de unul singur. Am incercat asta si nu a functionat. Experimentul s-a incheiat. A fost nevoie de o foamete pentru a-i veni mintea la cap. Poate acelasi lucru e adevarat si pentru noi. Viata cu adevarat, bucuria, siguranta si pacea pot fi gasite doar intr-o relatie cu Dumnezeu. Augustine spunea: „Tu ne-ai creat pentru Tine. E timpul sa ne inghitim mandria, sa ne smerim si sa ne intoarcem acasa la Dumnezeu.”

‘Atunci și a venit în fire și a zis: „Câți angajați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! Mă voi ridica, mă voi duce la tatăl meu și i voi spune: «Tată, am păcătuit împotriva

Cerului și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău. Fă mă ca pe unul dintre angajații tăi!» Și s-a ridicat și s-a dus la tatăl lui. În timp ce el era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el. A alergat la el, l-a îmbrățișat și l-a sărutat mult.’ Luca 15:17-20 (NTR)

Pe drumul spre casa fiul își repeta discursul întruna – îi era teama să nu fie respins de Tatal, s-a gândit să ceară cât mai puțin posibil – pot să fiu un simplu angajat. Aceștia nu trăiau în casa familiei. Angajații trăiau în case special construite pentru ei. Erau oamenii care se ocupau de necesitățile proprietății în spatele scenei. Săpau pământul. Dar mâncarea ar fi primită de pe urma banilor câștigați. Și, considerând tot ce a făcut (vina, rusinea, regretul) cum ar putea să spera la mai mult?

Poate și tu simți o dorință să te întorci la Dumnezeu însă ceea ce te ține e teama de respingere. Ținând cont de trecutul tău – lucruri pe care doar tu și Dumnezeu le știi – poate te gândești mai bine nici nu încerc decât să fiu respins la poartă. Cum ai putea să fii primit de Dumnezeu înapoi?

Îmi amintesc de un prieten numit Peter. A trăit o viață foarte colorată, plină de droguri și activități criminale. Într-o zi s-a hotărât să își schimbe viața și a condus la o biserică din apropiere. A stat așezat în mașină și a privit oamenii intrând la slujbă însă a pornit mașina și a plecat convins fiind că nu era îndeajuns de bun pentru a fi iertat.

Aceste gânduri erau și în mintea fiului cel mic. Însă când a luat ultimul colț al drumului, din punctul în care casa se vedea deja în departare, ceva neașteptat s-a întâmplat. E o scenă mult prea puternică pentru talentul meu actoricesc. Însă în timp ce Lucy citește ce s-a întâmplat în continuare, lasă-ți imaginația să te transporte în această scenă. Imaginează-ți că tu ești fiul cel vinovat. Permite-ți să simți ce a simțit el.

‘Și s-a ridicat și s-a dus la tatăl lui. În timp ce el era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el. A alergat la el, l-a îmbrățișat și l-a sărutat mult. Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva Cerului și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău!” Dar tatăl le-a zis sclavilor săi: „Aduceți repede cea mai bună robă și îmbrăcați-l cu ea! Puneți-i un inel în deget și sandale în picioare! Aduceți apoi vițelul cel îngrășat și tăiați-l! Să mâncăm și să ne înveselim, pentru că acest fiu al meu era mort, și trăiește iarăși, era pierdut, și a fost găsit!” Și au început să se înveselească.’

Luca 15:20-24 (NTR)

Scena 3: Acasă din nou

Va puteți imagina momentul când fiul l-a văzut pe Tatal fugind spre el – nu cu o față nervoasă ci cu o față plină de dragoste. În lumea antică bărbații adulți nu alergau. Nu era demn de un bărbat matur să alerge. Ar fi însemnat să își ridice poalele și să își piardă mandria. Însă Tatal și-a arătat dragostea pentru fiul său prin faptul că a luat rusinea și ocară lui alergând să îl îmbratiseze.

În această poveste Dumnezeu este Tatal. Nu contează ce am făcut. Nu contează cât de departe ne-am îndepărtat, este o cale spre casa. Ne putem întoarce acolo unde nu ne va întâmpina un judecător răzbunător ci un tata iubitor. Amintiți-vă cine relatează această poveste: Isus Hristos. El a luat asupra Lui rusinea și păcatul nostru și a fost crucificat pe o cruce română. El a fost dezbrăcat de hainele sale și pironit dezbrăcat pe o cruce pentru că noi să putem primi o nouă haină a neprihănirii (a dreptății). Un nou început. El e cel ce a plătit datoria noastră și ne-a iertat păcatul ca să ne putem întoarce la Tatal. Așa cum teologul John Calvin spune: „Atunci când ne punem încrederea în Isus, Dumnezeu nu mai e un judecător înfrigorant ci un

tata indulgent.”

Nu ne nastem cu calitatea de copii ai lui Dumnezeu. Insa crezand in Isus, Cel care a murit pentru noi, putem fii nascuti din nou. Adoptati in familia lui Dumnezeu. Dumnezeu nu e directorul care te-a prins pe coridorul scolii ci Tatal nostru ceresc.

Asta nu e o teorie pe care sa o inveti ci o relatie pe care sa o experimentezi. E un lucru sa stii ca mierea e dulce si e cu totul alt lucru sa gusti mierea. „Tatal nostru care locuiesti in ceruri” nu e doar o propozitie religioasa, e o realitate care poate sa iti schimbe viata. Atunci cand simtim imbratisarea lui Dumnezeu prin Duhul Sfant teama noastra este spulberata si primim o noua incredere pentru a aborda provocarile vietii.

Pictorul olandez Rembrandt in secolul 17 a capatat emotia tandra a imbratisarii pe care fiul a simtit-o din partea tatalui. Imi place atat de mult pictura asta. Poate puteti observa postura fiului – desculț si deznadajduit. Insa bratele tandre ale tatalui il trag in imbratisarea dragostei si acceptarii. Isus a spus aceasta poveste pentru ca noi sa putem sa il reimaginem pe Dumnezeu. El e Tatal perfect si azi ne cheama acasa.

Daca deja ai facut aceasta calatorie inseamna ca esti crestin. Haideti sa nu pierdem niciodata minunea identitatii noastre in Hristos. Poate ai observat instructiunile Tatalui: roba si inelul au legatura cu identitatea. Roba tatalui urma sa acopere zdrentele fiului si murdaria in care se gasea. Atunci cand Dumnezeu se uita la ranile lui Hristos, El nu mai vede pacatele trecutului. El vede pe fiul pe care il iubeste.

Inelul semnifica siguranta: acesta continea blazonul familiei care impunea autoritatea tatalui. Nu mai era de acum un organ. Apartinea casei tatalui si era sub protectia lui. Atunci cand viata arunca orice fel de provocari putem sa le abordam cu incredere stiind ca suntem sub protectia tatalui.

Imi amintesc de vremurile cand jucam rugby – totdeauna meciurile de acasa jucam mai bine. Asta pentru ca toti tatii nostri erau in tribune incurajandu-ne si inspirandu-ne. In prezenta Lui suntem in siguranta.

Te confrunti cu teama si anxietate? Intoarce-te acasa la Domnul. Lasa-L pe El sa puna o roba peste rusinea ta si un inel pe deget care spune: esti al Lui. El poarta grija ta.

In cele din urma tatal a ordonat o petrecere pentru a celebra intoarcerea fiului. Nu sta intr-un colt si te gandeste la ce ai facut. Tu esti fiul meu si nimic nu poate schimba asta. Ce diferenta in doar 24 ore. De la troaca porcilor fara speranta, la o petrecere in casa tatalui. Cu Dumnezeu lucrurile se pot schimba. Poate esti la capatul puterilor. Confruntand provocari imposibile pentru tine. Poate viata pare mai degraba ca troaca porcilor si fara niciun viitor. Promisiunea mea nu e ca toate lucrurile se vor rezolva in viata ta, insa ce pot sa spun sigur e ca toate provocarile tale le vei confrunta sub autoritatea si ingrijirea Tatalui perfect. Si asta schimba totul.

In doar un moment am sa va invit sa spunem impreuna rugaciunea dumneasca alaturi de familiile noastre. E vremea sa reafirmi azi, indiferent de provocarile vietii, ca ai in cer un Tata perfect.

In primul rand as vrea sa dau o oportunitate celor care vor sa se intoarca la Dumnezeu. Inainte sa ne rugam „Tatal nostru” as vrea sa ai ocazia sa raspunzi la povestea lui Isus. Poate nu ai cunoscut niciodata dragostea lui Dumnezeu. Poate ai fost crescut intr-o casa crestina insa ai ales sa mergi pe drumu tau precum fiul risipitor. Insa azi stii ca e timpul sa te intorci acasa. Te rog sa spui aceasta rugaciune impreuna cu mine (inchide ochii):

Draga Doamne, iti multumesc ca ma iubesti in pofida tuturor lucrurilor pe care le-am facut. Iti multumesc ca l-ai trimis pe Isus sa moara pentru toate pacatele mele. Azi ma intorc la Tine. Iti daruiesc viata mea. Te rog sa ma ierti si sa ma umpli de Duhul Tau. Vreau sa simt imbratisarea Ta si sa stiu ca tu esti Tatal meu care locuiesti in ceruri. Amin.

Daca ai spus aceasta rugaciune pentru prima oara sau poate te intorci la Tatal dupa ce ai plecat de acasa, echipa KingsGate este aici sa te ajute cu pasii urmasori. Nu trebuie decat sa folosesti linkul care e pe ecran si sa le dai cateva detalii ca sa poata sa te contacteze.

A fost o mare bucurie pentru mine sa pot impartasi acest mesaj cu voi azi. In incheiere va invit pe toti sa rostim impreuna in casele noastre si alaturi de familiile noastre rugaciunea domneasca:

Tatăl nostru
Tatăl nostru care ești în ceruri,
sfințească-se numele Tău,
vie împărăția Ta, făcă-se voia ta,
precum în cer așa și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele,
dă-ne-o nouă astăzi
și ne iartă nouă greșelile noastre
precum și noi iertăm greșităilor noștri
și nu ne duce pe noi în ispită
ci ne izbăvește de cel rău.
Că a Ta este împărăția și puterea și slava,
Acum și pururea și în vecii vecilor,
Amin.

KINGSGATE